

Sygn. akt IV CSK 19/16

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa L. W.
przeciwko Gminie Łysomice
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 30 czerwca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
z dnia 17 lipca 2015 r., sygn. akt V ACa 150/15,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej Gminy kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powód L. W. złożył skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 17 lipca 2015 r., w którym oddalono jego apelację od wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 12 grudnia 2014 r. W wyroku tym Sąd Okręgowy oddalił powództwo powoda o zapłatę kwoty 193.547,73 zł z odsetkami.

W skardze kasacyjnej podniesiono zarzuty naruszenia przepisów prawa procesowego i materialnego. Motywując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do

rozpoznania, skarżący stwierdził, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne (przedstawione i wyjaśnione na s. 4-5 skargi), istnieje potrzeba wykładni art. 484 § 2 zd. pierwsze k.c., wywołującego rozbieżności w orzecznictwie Sądów, a ponadto skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący wnosił o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i wydanie orzeczenia co do istoty sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść uzasadnienia zaskarżonego wyroku, treść skargi kasacyjnej i zawartą w niej prawną argumentację wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, a także odpowiedź na skargę (s. 517 i n. akt sprawy), Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie - wbrew stanowisku skarżącego - nie występują przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1, 2 i 4 k.p.c. Kwestia redukcji kary umownej w oparciu o kryterium wykonania zobowiązania w znacznej części (art. 484 § 1 zdanie pierwsze k.c.) może być rozważana na podstawie okoliczności rozpoznawanej sprawy i nie sposób w związku z tym twierdzić, że istnieje potrzeba wykładni tego przepisu. Judykatura Sądu Najwyższego w tym zakresie jest bardzo bogata. Jeżeli nałożone na wykonawcę (konsorcjum) kary umowne powiązane były z opóźnieniem kwalifikowanym w wykonywaniu robót (zwłoką), to Sąd Apelacyjny trafnie wyjaśnił, że zwłoka wykonawcy w wykonywaniu robót, ustalona przez oba Sądy meriti, powodująca przesunięcie poszczególnych prac na okres zimowy, nie powinna jednak zwalniać wykonawcy od odpowiedzialności za istniejący nadal stan takiej zwłoki. W takiej sytuacji inwestora (Gminę) nie może obciążać ryzyko wystąpienia niekorzystnych warunków pogodowych, skoro w umowie przewidziano określony termin oddania boiska (obejmujący określoną porę roku), powiązany dodatkowo z możliwością uzyskania źródła finansowania (dotacji). Z przedstawionych względów nie można też twierdzić, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej powoda do rozpoznania.

O kosztach postępowania kasacyjnego, orzeczono stosownie do postanowień art. 98 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. i § 1, 6, 12 ust. 4 rozporządzenia MS z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) (Dz.U. z 2013 r., poz. 490 ze zm.).

jw